

hovedsagelig til, om man, ifald der skulde nærlægges lærde Skoler, skal begynde med en kjøbenhavnsk Skole eller med en paa Landet. Vil det ærede Medlem begynde med en paa Landet, skal jeg med Fornøjelse følge ham, men her have vi begyndt med en i Kjøbenhavn, og det forekommer mig, at han kun vil have et kort Skridt at gjøre ved at følge os. Jeg vil gaae videre og sige, at det ærede Medlem efter sine Udtalelser ikke kan nægte, at det Skridt, han havde at gjøre, for at give sin Stemme til Nærlæggelsen af denne Skole, vilde være kortere end det, flere Andre, der have sat sig derimod, ville have at gjøre. — Det ærede Medlem har sagt, at Omflytningen af Lærerne ved de private Skoler har en mangelfuld Side, men ved Siden deraf er der blevet sagt, at for at der ikke skal være en for stor Samling af dyre Lærere ved den kjøbenhavnske Skole og en stadig Underbalance, er der ingen Vanskelighed ved at forflytte Lærerpersonalet fra den ene til den anden Skole. Det ærede Medlem har altsaa ikke Noget imod, at Lærerne omflyttes mellem samtlige lærde Skoler, som han i den Henseende, med fuld Berettigelse, betragter som en Eenhed, og det er altsaa ikke Omflytningen af Lærere, det ærede Medlem havde saa Meget imod, men det, han har imod, er, at Lærerne, naar de ere blevne gode og dygtige, gaae bort. Det ærede Medlem maa dog herved lægge Mærke til, at man ved de lærde Skoler holder fast ved det System, at man skal tage en heel Deel af Abjuncterne blandt saadanne Folk, om hvem man kan vente, at de efter ikke for mange Aars Forløb gaae bort fra Skolen og tage Præstekald, for at de ikke skulle blive for gamle i Skolens Tjeneste, og ved Udvælsen af deres Kald føle sig trykkede ved deres ringere oeconomiske Stilling. Der vil altsaa ikke i den Henseende blive den mindste Forskjel mellem de lærde og de private Skoler, og hine have altsaa ikke Noget forud for disse i den Henseende, medmindre man bliver staaende ved det, der i Praxis har vist sig at være en Nødvendighed, nemlig ikke at flytte Lærerne, og jeg er overbevist om, at selv om de forskjellige Ministre havde haft Magten til at flytte Lærerne omkring, og havde troet, at det var godt, var det alligevel ikke steet.

Alle den Slags Ansættelser have en Magt over Administrationen, hvorfra denne ikke kan befrie sig, og selv de, der ere meest tilbøjelige til at gjøre gjennemgribende Foranstaltninger, kunde ikke. Her er en Familie, der skal flyttes, men man kan ikke give dem Flytningsomkostninger; der er ved Siden af Skolen et privat Erhverv, som skal omstødes, og det kan man ikke bekvemme sig til. Paa Landet er det Samme Tilfældet; en Mand har giftet sig ind i en Familie, med hvilken han lever sammen, og flyttes han til Kjøbenhavn, gjør man ham fattig; alt dette kan ikke oversees. Naar samtlige Lærere ved alle lærde Skoler skulle danne een Klasse, som efter deres Tjeneste faae Uderstillæg, vil man lidt efter lidt komme til at see, at der stadigt ved Metropolitanaskolen vil være ældre Lærere, men gaaer man den modsatte Veie, der er den rette, og ansætter ved Metropolitanaskolen i Kjøbenhavn alle de nye Lærere, bliver Skolen, seet fra Elevernes Side, en Prøveklub. (Monrad: Man skal gaae en Middelvei!). Ja, Middelveien er gylden, men den er vanskelig at finde. Naar det ærede Medlem (Steen) har sagt, at jeg meente, at Metropolitanaskolen var en Repræsentant for Middelmædigheeden, er dette ikke rigtigt. Jeg har taget, ikke Ordet, men Betydningen af, hvad der blev ytret af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgfreds (Ussing: Det har jeg ikke sagt!). Jeg holder mig til, hvad der staaer trykt, thi jeg haaber, at Intet i den Henseende bliver forandret.

Det ærede Medlem (Ussing) har sagt: Jeg nægter ikke paa nogen Maade, at private Skoler kunne gaae forud for Metropolitanaskolen, og det kunde han naturligtvis ikke nægte, eftersom han ikke kunde nægte, at Metropolitanaskolen har faaet en heel Deel af sine bedste Kræfter og lært den bedste Underviisningsmethode af de private Skoler; det laa altsaa for som en Kjendsgjerning. Derefter sagde det ærede Medlem, at der ogsaa var nogle Skoler, som vare maadelige; men hvad er da Metropolitanaskolens Fortrin? Det er, at den holder en jævn Middelvei. Det er dette Maadelige, som det ærede Medlem ikke vil kjendes ved; den bliver en Middelskole og kommer ikke ud derover. (Ussing ryster paa Hovedet.) Ja,